

18. A próféta ajándéka

A próféta ajándéka a Szentlélek egyik ajándéka. Ez az ajándék a maradék egyház ismertetőjele, ami E. G. White szolgálatában nyilvánult meg. Mivel Isten hársai az igazság állandó, iránymutató forrásai, amelyek az egyházat vigasztalják, vezetnek, tanítják és eligazítják. Nyilvánvalóvá teszik, hogy a Biblia az a szermű, amellyel minden tanítást és tapasztalatot meg kell vizsgálni. (Jés 2:28-29; ApCsel 2:14-21; Zsid 1:1-3; Jel 12:17; 19:10)

Jáda király, Jásaf, le volt sötétítve. Az ellenség csapatai kárhoztak. A helyzet kilátástalan volt. "Én az Urat kezdtem keresni, és hirdetem az egész jáda országban bűnt." (2Krn 20:3) A nép azt mondta a templomba, hogy irgalomért és szabadulást kérjenek az Áshoz.

Amikor Jásaf az imádkozást vezette, kárte Isten, válltoztassa meg a kárte. "Gy kárte: "Nem te vagy-e egyedül Isten a mennyben, aki uralkodik a pogányok minden országán? A te kezében van az erő és hatalom, és senki sincsen, aki ellened megállhatna" (6. v.). Isten nem vődte meg kárte teljesen az évőit a mltban? Nem adta ezt az országot vállasztott népnek? Jásaf Ágy esedezett: "h, mi Istenünk, nem tőled meg őket? Mert nincsen mibennünk erő... Nem tudjuk, mit cselekedjünk, hanem csak terejünk a mi szemeink" (12. v.).

Amikor egész Jáda ott állt az Ásh előtt, egy Jahziel nevű ember felállt. Ázene a börtört és eligazítást vitt a megrettent népnek. "Gy szót: "Ne féljtek... mert nem ti harcoltok velük, hanem az Isten... álljatok vesztig, és álljatok az Áshnak szabadulást... mert az Ásh veletek lesz" (15-17. v.). Reggel Jásaf király Ágy szót csapataihoz: "Ébázzatok az Áshban, a ti Istenetekben, és megerősítettetek; bázzatok az ő prófétaiban, és szerencsések lesztek!" (20. v.).[1]

A király annyira hitt Jahzielnek, ennek az alig ismert próféta, hogy harcosok helyett az Urat és a szentek szöpsöt dicsőítő kárte állította a frontvonalba. Amikor a hit Áneke betátt a levegőt, az Ásh cselekedett, Ásszeavarta a Jáda ellen szövetkezett seregeket. Olyan nagy volt az Áldés, hogy az ellenség kárte "Én senki sem menekült meg" (24. v.).

Jahziel Isten szöcsve volt e kárte alkalommal.

A prófétaik fontos szerepet játszottak mind az Ős-, mind az Újtestamentumi időkben. De megszűnt-e a prófétaik működése a bibliai kánon leírásával? Hogy megtaláljuk erre a kérdésre a választ, kíváncsi vagyok nyomon a prófétaikus történelmet!

Á

A prófétaig a bibliai időkben

Bár a bűn vágot vetett az Isten ember közötti kapcsolatoknak (Ésa 59:2), Isten nem szüntette meg az emberiséggel való bensőséges viszonyt, hanem az Isten ember kapcsolatának módjait alakította ki. Bár törvénstörő, intő Ős feddő zeneit a prófétaikon keresztül kiadta.[2]

A Szentírás szerint

próféta az, aki az Ős zeneit kap Istentől, Ős azok értelmét közli Isten népeivel".[3] A prófétaik nem saját maguktól prófétaiknak, hanem mert sohasem ember akaratából származott a prófétaik szava; hanem a Szentlélektől indítva szóltak az Istennek szent emberei" (2Pt 1:21).

Az Újtestamentumban a próféta

szóval általában a hű ember nébi fordítása. 2Máz 7:1-2 kifejezi ennek jelentését; az Ős azt mondta Mózesnek: "Lásd, olyannak teszek a fira előtt, mintha Isten volna. Testvéred, Áron pedig a próféta (nébi) lesz. Te mondj el neki mindent, amit én parancsolok neked. Testvéred, Áron, megbeszéljen a fira-val" (Új prot. ford.). Mózes úgy viszonyult a fira-hoz, mint Isten a néphez. Ahogy Áron közölte Mózes szavait a fira-val, a prófétaik úgy tolmácsolják Isten szavait a népnek. A próféta kifejezés tehát a Menny által kiválasztott, Isten zeneit közlő szóvivőt jelöl. A hű ember nébi gárda megfelelője a próféta, amelyből a magyar próféta szó is származik.

A "szó", amely a hű ember roeh

(Ésa 30:10), vagy cházeh (2Sám 24:11; 2Kir 17:13) szó fordítása, szintén a prófétaig ajándékkal felruházott személynél jelöl. A próféta Ős szó - rokontermé szavak. A Szentírás így magyarázza ezt: "Érőgen Izraelben ezt mondták, amikor valaki elment Istent megkérdezni: Jertek, menjünk el a szóhoz; mert akit most prófétaiknak neveznek, rogen nézőnek hívják" (1Sám 9:9). A néző elnevezés azt hangsúlyozza, hogy a prófétaik befogadják a mennyei zeneit. Isten felírta a prófétaik személynél az Ős elöl azt a tételt, amit általuk akart népeivel közölni.

Az Ős során Isten a

prófétaig ajándékkal felruházott személyeken keresztül nyilatkoztatta ki akaratát népek. "Semmit sem cselekszik az Ős Uram, az Ős, má-g meg nem jelenti tételt az ő szolgálójának, a prófétaiknak." (Ám 3:7; v. Zsid 1:1)

A próféciák aijndok rendeltése az Ősíttestamentumban. Az Ősíttestamentum a Szentlélek aijndokai kizárólagos kiemelkedő helyet ad a próféciáknak. Az egyház számára leghasznosabb szolgálatok felsorolásakor egyszer az első, másodszor a második helyre teszi (Iájd Rm 12:6; 1Kor 12:28; Ef 4:11). Ez arra buzdítja a hívőket, hogy inkább inkább ezt az aijndokot válasszák (1Kor 14:1, 39).

Az Ősíttestamentum szerint a próféciák a kiegészítő feladatokat tartalmazzák be:[4]

1. Segítek az egyház megalapításában. Az egyház felépítését az apostoloknak alapkövén, Isten a szeglető maga Jézus Krisztus" (Ef 2:20-21).

2. Kezdeményezték az egyház missziós szolgálatát. A Szentlélek a próféciák által válassza ki Pál és Barnabást első missziójukra (ApCsel 13:1-2), és eligazította a misszionáriusok munkáját (ApCsel 16: 6-10).

3. Oktatták az egyházat. "Aki próféciát mond a gyülekezetet építi." A próféciák embereknek szólnak, az építésre, intésre és vigasztalásra" (1Kor 14:4, 3). Isten a próféciát adta az egyháznak, hogy felkészüljön a hívőket az szolgálat munkájára, Krisztus testének építésére" (Ef 4:12).

4. Egységessé tették, és védtek az egyházat. A próféciák segítenek elérni a hitnek egységét, és védnek az egyházat a hamis tanításoktól, hogy a hívők ne legyenek zavarban... gyermekek, akiket ide s tova hívny a hamis tanításnak akármilyen szele, az embereknek jó tanácsaival, a tömeges ravaszokhoz való csalárdokig (Ef 4:14).

5. Figyelmeztettek a jövendő nehézségekre. Az egyik Ősíttestamentumi próféta figyelmeztette a hívőket, hogy a hűség kizárólagos. Az egyház ezt mentőakciót kezdeményezett az ősek megsegítésére (ApCsel 11:27-30). Más próféciák pedig figyelmeztették Pált, hogy Jeruzsálemben elfogadják, és bízni bevetik (ApCsel 20:23; 21:4, 10-14).

6. Erősítették a hitet a hívők idejében. Az első egyháztanácsban a Szentlélek irányította az egyházat a

pogányokból lett keresztények a dVÁssÁgÁt Árintő vitás kÁrdÁs elÁntÁsÁben. Azután prÁfÁtÁk Által a LÁlek megerősÁ-tette a hÁ-vöket az igaz tantÁtelekben. Miután továbbÁ-tottÁk a tanÁcs dÁntÁsÁt az egyhÁz tagjainak, ÁzÁdÁs Ás SilÁs pedig, maguk is prÁfÁtÁk lÁvÁon, sok beszÁddel intÁk az atyfiakat, Ás megerősÁ-tÁk" (ApCsel 15:32).

Á

A prÁfÁtasÁig ajÁndÁka az utolsÁ³ napokban

Sok keresztÁny azt hiszi, hogy a prÁfÁtasÁig ajÁndÁka megszűnt az apostoli korszak leÁrulásÁval. A Biblia azonban kinyilatkoztatja, hogy a vÁgidő veszÁlyeiben az egyhÁznak kÁlÁnÁsen szÁksÁge van a mennyei eligazÁ-tÁsra, Ás bizonyÁgot tesz arról, hogy az Átestamentumi idők után is ÁllandÁan szÁksÁg van a prÁfÁtasÁig ajÁndÁkÁra Ás tÁmogatÁsÁra.

A lelki ajÁndÁkok
folytonossÁga. A

Biblia sehol sem beszÁl arról, hogy Isten visszavonja az egyhÁznak adott lelki ajÁndÁkokat, mielőtt azok betÁltenÁk cÁljukat, amely PÁl szerint az, hogy eljuttassÁk az egyhÁzat ÁzÁ hitnek Ás az Ó megismerÁsÁnek egysÁgÁre, Árett fÁrfiÁsÁgra, a Krisztus teljessÁgÁvel Ákeskedő kornak mÁrtÁkÁre" (Ef 4:13). Mivel az egyhÁz mÁg nem jutott el erre a szintre, most is szÁksÁge van a LÁlek Ásszes ajÁndÁkÁra. Ezek az ajÁndÁkok, beleÁrtve a prÁfÁtasÁig ajÁndÁkÁt is, Krisztus visszajÁvetelÁig Isten nÁpÁnek ÁldÁsÁra szolgÁlnak. EzÁrt PÁl arra figyelmeztette a hÁ-vöket, hogy ÁzÁ Lelket meg ne oltsÁjtok", ÁzÁ prÁfÁtÁlÁst meg ne vessÁtek" (1Thessz 5:19-20), Ás azt tanÁcsolta, hogy ÁzkÁ-vÁjnÁjtok a lelki ajÁndÁkokat, leginkÁbb pedig, hogy prÁfÁtÁljatok" (1Kor 14:1).

Ezekben az ajÁndÁkokban

nem mindig bővelkedett a keresztÁny egyhÁz.[5] Az apostolok halÁla után, Kr. u. 300-ig a prÁfÁtÁkat nagy tisztelet Álvezte.[6] De az egyhÁz lelki hanyatlÁsa Ás az ebből eredő hitehagyÁs (lÁsd a 13. fejezetben) a LÁlek jelenlÁtÁnek Ás ajÁndÁkainak csÁkkenÁsÁhez vezetett. Ugyanakkor a hamis prÁfÁtÁk megrendÁ-tettÁk a prÁfÁtasÁig ajÁndÁka irÁnti bizalmat.[7]

Az egyhÁzrtÁnelem

bizonyos szakaszaiban a prÁfÁtasÁig kisebb mÁrtÁkú megnyilvÁnulásÁ nem jelenti azt, hogy Isten ezt az ajÁndÁkot vÁglegesen visszavonta. A Biblia jelÁse szerint a vÁg kÁzeledtÁvel ez az ajÁndÁk jelen lesz, hogy ÁtsegÁ-tse az egyhÁzat a nehÁz időkÁn. Sőt a Biblia azt is kijelenti, hogy ennek az ajÁndÁknak a tevÁkenysÁge megnő.

A prÁfÁtasÁig

ajÁndÁka kÁzvetlenÁl a mÁsodik advent előtt. Isten Keresztelő JÁnosnak azÁrt adta a prÁfÁtasÁig ajÁndÁkÁt, hogy meghirdesse Krisztus első adventjÁt. Isten nekÁnk is megÁ-gÁrte a prÁfÁtasÁig ajÁndÁkÁt, amely segÁ-t a mÁsodik advent hirdetÁsÁben, hogy mindenkinek alkalma legyen felÁszÁlni a MegvÁltÁval valÁ³

találkozásra.

Tápany, hogy Krisztus

emlékét tesz hamis próféták fellépéséről, mint eljövetele küzdelgőnek egyik jeléről (Mt 24:11, 24). Ha a vég idején nem lennének igaz próféták, Krisztus mindenkitől átvett volna, aki azt állítja, hogy megkapta ezt az ajándékot. A hamis prófétákra való figyelmeztetés azt jelenti, hogy igaz próféták is lesznek.

Jáel prófeta

megjövendülte, hogy küzvetlenül Krisztus visszajövetele előtt a prófetaság ajándéka káivalálegesen kiírad. Ezt mondta: "Ézsás Isten azután, hogy kiírtam Lelkemet minden testre, és prófétáknak a ti fiaitok és leányaitok; véneitek álmokat álmognak; ifjaitok pedig látomásokat látnak. Sőt még a szolgálókra és szolgálóleányokra is kiírtam azokban a napokban az én Lelkemet. Écsodajeleket mutatok az égen és a földön; vért, tétzet és stószlopokat. A Nap sítátsággá válik, a Hold pedig vérré, minekelőtte eljő az érnak nagy és rettenetes napja" (Jáel 2:28-31).

Az első pánkásd tanja

volt a lélek rendkélí megnyilatkozásának. Jáel prófeta íjt idöze, Páter rímutatott, hogy ilyen áldásokat ágárt Isten (ApCsel 2:2-21). Feltehetők azonban a kérdést: Vajon Jáel prófeta egyszer s mindenkorra beteljesedett-e pánkásdkor, vagy lesz még egy másik, még nagyobb megvalásulása is? Sem-mi nem bizonyítja, hogy a jelenségek a Napban, a Holdban, amelyekről Jáel beszélt, megelőzte vagy küvette a léleknek azt a kiíradását. Ezek a jelenségek csak szájadokkal később küvetkeztek be (lásd e künyv 24. fejezetét).

Pánkásd tehát a lélek

második advent előtti teljes megnyilvánulásának előze volt. Mint Palesztinban a korai eső, amely ősszel, révíddel a veteményezés után esett, a Szentlélek pánkásdi kiíradásával megkezdődött a lélek adományozása. Jáel prófeta íjnak teljes és végső megvalásulása olyan, mint a késői eső, amely ősszel esve, megörlelte a gabonát (Jáel 2:23). Hasonlákppen, Isten Lelkének végső kiíradása küzvetlenül a második advent előtt tártnik meg, azután, hogy beteljesednek a megjövendült jelek a Napban, a Holdban és a csillagokban (v. Mt 24:29; Jel 6:12-17; Jáel 2:31). Miként a késői eső, a léleknek ez a végső kiíradása megörleli a föld termését (Mt 13:30, 39), és ézmindaz, aki az érnak nevét há-vja segátságáí, megmenekáí" (Jáel 2:32).

A prófetaság

ajándéka a maradék egyházban. A Jelenések 12. fejezete két nagyobb áldézi időszakot ívendül. Az első alatt, amely Kr. u. 538-tól 1798-ig tartott (Jel 12:6, 14; lásd e künyv 12. fejezetét), a hűges há-vök kegyetlen áldézi szenvedtek. Küzvetlenül a második advent előtt Sítán ismát títadni fogja ézaz ő (asszony) magyájból valák", a maradék egyházat, amely nem tíri meg Krisztus írinti hűgát. A Jelenések künyve ágy jellemzi a maradékot alkotás hűges há-vöket, hogy ök ézIsten parancsolatainak megörzöi", és ézakiknál vala a Jázus Krisztus bizonyásígtéle" (Jel 12:17).

Az angyal Ács János kárhoztatta
 kárhozati beszédéből világossá válik, hogy "Ézsa Jézus Krisztus bizonyáig tele"
 kifejezés prófétikus kinyilatkoztatást jelent.[8]

A kárhoztató felé az
 angyal felfedi kárhoztatót: "Ézsaiás vagyok nálad Ács a te atyáidfiainak,
 akiknél a Jézus bizonyáig tele van" (Jel 19:10), Ács "Ézsaiás vagyok
 nálad, Ács a te atyáidfiainak, a prófétáknak" (Jel 22:9). Ezek a párhuzamos
 kifejezések világossá teszik, hogy a próféták azok, akiknél "Ézsa Jézus
 bizonyáig tele" van.[9] Ez megmagyarázza az angyal
 kijelentését, hogy "Ézsa Jézus bizonyáig tele a próféták lelke" (Jel 19:10).

James Moffat Ágy
 magyarázta ezt a szöveget: "Ézsa Mert Jézus bizonyáig tele vagy tanúsága (azaz a
 Jézus által tett bizonyáig vagy tanúsága) a próféták lelke". Ez... kárhoztatóknak
 azoknak a testvéreknek a kárhoztatót határozza meg, akik a prófétikus ihlettség
 birtokosaikat Jézus bizonyáig tele hordozzák. Jézus bizonyáig tele
 voltaképpen megfelel a Jézus által tett tanúságnak (XXII. 20). Ez Jézus
 kinyilatkoztatása (Jel 1:1 szerint első soron Isten), ez ihleti a
 keresztény prófétákat is." [10]

Tehát a Próféták Lelke
 kifejezés vonatkozhat (1) a Szentlelkre, aki megihleti a prófétákat Isten
 kinyilatkoztatásával, (2) a Próféták ajándékának tevékenységére, Ács (3)
 magára a Próféták kárhoztatójára.

A próféták ajándéka,
 Jézus bizonyáig tele - "Ézsa egyháznak a Próféták kárhoztatóvel" [11] - a maradék egyházi egyik
 megkülönböztető
 jellemvonásait tartalmazza. Jeremiás ennek az ajándéknak a szövegét a
 tervénynél közzé hozta "Ézsaiás". "Ézsaiás" (Jer 2:9) A Jelenések könyve e kettő
 nyernek kijelentést az Ártás. " (Jer 2:9) A Jelenések könyve e kettő
 birtoklásait a végidő egyháznak megkülönböztető jellemvonásaival azonosítja;
 ennek az egyháznak a tagjai megőrzik "Ézsaiás parancsolatait", Ács megvan náluk
 "Ézsaiás Krisztus bizonyáig tele", vagyis a Próféták ajándéka (Jel 12:17).

Isten az Egyiptomból
 kivonul "Ézsaiás" a Próféták ajándékát adta, hogy általa megszervezze,
 oktassa Ács vezesse nápárt (ApCsel 7:38). "Ézsaiás" által hozta fel az Ártás
 Egyiptomból, Ács Próféták által tartatott meg." (HÁs 12:13) Nem meglepő ezért, ha
 a Próféták ajándékát azok kárhoztatók találjuk, akik a végidő kivonulás - a bűntől
 szennyezett föld bolygóról a mennyi Kánaánba való menetel - résztvevői. Ez a
 kivonulás, amely a második adventet kárhoztató, Ács 11:11 végidő Ács teljes megváltása:
 "Ézsaiás napon: az Ártás második nyártja ki kezét, hogy nápe maradéka
 megvegye..."

Á

Segítség a végző

végzőkben. A

Szentírás kinyilatkoztatja, hogy a Föld történelmének utolsó napjaiban Isten népe az elpusztításra szólítja fel, hogy megkísérelje ellenőrizni hatalomát, a szarkány minden haragját átköli (Jel 12:17). Ez a nyomorúságos idő lesz, amilyen nem volt attól fogva, hogy népe kezdett lenni" (Dán 12:1). Hogy ítélet-tse népet az idők e leghevesebb káoszában, a szerető Isten arról biztosítja, nem lesz egyedül. Jézus bizonyítja, a Prófétaság Lelke elvezeti a maradékot közöttük a végzők között: találkoznak Megváltókkal a májodik adventkor.

A káoszvető népe magyarul

meg a profétaság ajándékának a bibliai és a bibliai idők utáni megnyilatkozásai közötti kapcsolatot: "Ég egy fél, haját elött állunk. A haját tulajdonosa tájékoztatást káoszvet ad nekünk. Azt mondja, ez a káoszvet elegendő eligazítás tartalmaz egész utunkra, és ha megfogadjuk az utasításokat, szertelenül cölba jutunk. Vitorlabontás után kinyitjuk a káoszvet, hogy megismerjük a tartalmát. Azt találjuk, hogy a szerző általános elveket fektet le benne utunk irányára, és gyakorlati eligazításokat ad, az őt végig előfordulhat minden eshetőségre számra. De elmondja azt is, hogy utunk utolsó része káoszveten veszélyes lesz; hogy futóhomok miatt a part alakja állandóan változik, és de az őtnek e részében - mondja - rávászról gondoskodtam, aki csatlakozik hozzátok, és azokban a káoszvetekben és veszélyekben széleskörű eligazításokat ad. Figyelnetek kell a rávászra.' Ezzel az őtmutatással eljutunk a jelzett veszélyes őtszakaszhoz, és a rávász - az őgátrehez hán - megjelenik. De a legénység káoszvet egyesek fellázadnak ellene, amikor felajánlja szolgálatait. "Megvan az eredeti őtmutatásokat tartalmazó káoszvetünk - mondják -, és ez elég nekünk. Ehhez ragaszkodunk, és csakis ehhez; nem körük semmit tőled.' Kik ragaszkodnak most az eredeti őtmutatáshoz? Azok, akik elutasítják a rávászt, vagy akik elfogadják, ahogy a káoszvet tanácsolja? "Álljáltek meg ti!" [12]

Á

A bibliai idők utáni népek és a Biblia

A profétaság ajándéka

hozta létre a Szentírást. A Biblia keletkezését káoszvető időkben sem szabad mással helyettesíteni a Szentírást, sem hozzátenni a Szentírásához, mondván, hogy a szentírás ki nem zárult.

A profétaság ajándéka a

végzőkben is ugyanolyan betölti szerepét, mint az apostolok korában. Feladata, hogy őrvényt szerezzen a Bibliának, mint a hit és gyakorlat alapjának, magyarul tanításait, és a mindennapi életre alkalmazza az elveit; szerepe van az egyház életében és tanításában, hogy az betöltse Istentől rendelt káoszvetét. A profétaság ajándéka dorgolja, inti, vezeti és bitorja mind az egyéneket, mind az egyházat, vődi az eretnekségtől, és egységesíti a hán-vőket a bibliai igazságok alapján.

A bibliai idők utáni

próféták szerepe nagyon hasonlít az olyan prófétákhoz, mint Nájin, Gáid, Aszáif, Semaia, Azariás, Eliázer, Ahija és Obed, Miriam, Debora, Hulda, Simeon, Keresztelő János, Agabus, Silás, Anna, Filep nagy lánya (ők a bibliai időkben álltak, de bizonyíthatóan nem kerültek a Bibliába). Ugyanaz az Isten ihlette ezeket a prófétákat és prófétanőket is, aki a Bibliát és a prófétákon keresztülszólta. Ázóneteik nem mondtak ellent a korábban feljegyzett mennyei kinyilatkoztatásoknak.

A prófétaság

ajándékának prófétája. Mivel a Biblia figyelmeztet arra, hogy Krisztus visszajöttete előtt hamis próféták támadnak, gondosan meg kell vizsgálnunk azt, aki állítja, hogy a prófétaság ajándékát kapta. "Éa prófétáit meg ne vessétek - mondja Pál. - Mindent megpróbáljatok; ami jó, azt megtartsátok! Mindentől, ami rossznak látszik, őrizkedjétek!" (1Thessz 5:20-22; v. 1Jn 4:1).

A Biblia meghatározó könyv

nyelvet, amely által a prófétaság valódi ajándékát meg tudjuk különböztetni a hamis-tványtól.

1. Megegyezik-e a

próféták az én zene a Bibliával? "Éa tanításra és bizonyítékokra hallgassatok! Ha nem ekként szólnak azok, akiknek nincs hajnaluk..." (Ása 8:20) Ez az ige azt jelenti, hogy a próféták tanításának összhangban kell lennie Isten törvényével és az egész Biblia bizonyítékával. A későbbi próféták nem lehet ellentmondásban a korábbi prófétákkal. A Szentlélek soha nem mond ellent korábban adott bizonyítékoknak, mert Istennél ez nincs változás vagy változásnak árnyéka" (Jak 1:17).

2. Teljesednek-e a

jelesei? "Miről

ismerjük meg, hogy nem az ÁR mondott egy igét? Ha egy próféták az ÁR nevében mond egy igét, de az nem tartozik meg, nem teljesedik be, azt az igét nem az ÁR, hanem a próféták mondta elbizakodottságában; ne félj tőle!" (5Mz 18:21-22 - Áj prot. ford.; v. Jer 28:9). Ha a jelesek a próféták az én zene csak kis részét tartalmazják is, pontosáigukat bizonyítani kell.

3. Elfogadja-e, hogy

Krisztus testét látta? "Erről ismerjétek meg az Isten Lelkét, [ha] valamely lélek Jézus testben megjelent Krisztusnak vallja, az Istentől van; és [ha] valamely lélek nem vallja Jézus testben megjelent Krisztusnak, nincsen Istentől." (1Jn 4:2-3) Ez a próféták jelét, mint egyszerűen annak elismerését, hogy Krisztus a Földön állt. Az igazi próféták vallania kell a Krisztus testét valószínűleg a bibliai tanítás: hinnie kell Istenségét és földre szóltatás elötti létét, szüztől való szóltatás, igaz ember voltát, bűntelen letét, engesztelő áldozatát, feltámadását, mennybemenetelét, kázzbenjárás szolgálatát

Ács májodik adventjé.

4. Jás vagy rossz

„Égy májodik adventjé” terem-e a práfáta? A práfátia Ágy keletkezik, hogy a Szentlélek ihleti Ézaz Istennek szent embereit” (2Pt 1:21). A hamis práfátákat felismerhetjük gyámálcseikről. ÉNem teremhet jás fa rossz gyámálcseik - mondta Jászus -; romlott fa sem teremhet jás gyámálcseik. Minden fa, amely nem terem jás gyámálcseik, kivágattatik, Ács tűzre vettetik. Azért az ő gyámálcseikről ismeritek meg őket” (Mt 7:16, 18-20).

Ez a tanács dntő

fontosságú a práfáta Állásának Ártákelésn. Ez elsősorban a práfáta Áletre vonatkozik. Nem azt jelenti, hogy a práfátának tükáletesnek kell lennie. A Szentlélek azt mondja, hogy ÉzÁcs ember volt, hozzánk hasonlós természetű” (Jak 5:17). De a práfáta Álet a Lélek gyámálcseiknek, nem pedig a test cselekedeteinek kell jellemeznie (lásd Gal 5:19-23).

Májodsorban ez az elv a

práfáta májokra gyakorolt befolyás is Árinti. Milyen eredmény tapasztalhatás azok Áletben, akik a práfáta Ázenetét elfogadják? Alkalmassák teszik-e az Ázenetek Isten nÁpát a missziás munkára, hitben egy Á forrasztják-e őket (Ef 4:12-16)?

Mindenkit, aki saját

Állás szerint a práfátaság ajándákát kapta, alák kell vetni a bibliai vizsgáknak. Ha megfelel ennek a márcának, bázhatunk abban, hogy valásban a Szentlélek adta a práfátaság ajándákát annak az embernek.

Á

A Práfátaság Lelke egyházunkban

A práfátaság ajándák

megnyilvánult Ellen G. White, a Hetednapos Adventista Egyház egyik alapásjének szolgálatában. Ihletett eligazásokat kapott Isten vágidőben Áló nápe számára. A XIX. század első felének világa, amikor Ellen G. White hirdetni kezdte tanásait, a Árfiak világa volt. Ellen G. White-ot práfátai elhásatás kritikus vizsgálat Álpontjává tette. Kálva a bibliai práfátákat, 70 Ávig vággezte szolgálatát lelki ajándákával. 1844-től, 17 Áves korásit 1915-ig - halásjének ÁvÁig - tükbb mint 2000 Ájtomása volt. Ez idő alatt Amerikában, Eurásjában Ács Ausztráliában Ált Ács dolgozott. Tanácsolt, Áj munkákat szervezett, práfátáit Árt.

Ellen G. White sohasem

használta a práfátánő megnevezést, de nem tiltakozott, ha májók Ágy nevezték.

Ezt a magyarázatot adta erre: "Kora ifjúságomban többször megkérdeztek tőlem: próféták vagyok-e. Mindig válaszoltam: "Nem az Ásr követek vagyok. Tudom, hogy sokan neveznek prófétának, de én nem tartok igazságot erre a címre... Miért nem állítottam azt, hogy próféták vagyok? Mert napjainkban sokan, akik vakmerően prófétának mondják magukat, szívesen hoznak Krisztus üdvözítőre; és mert az én munkám sokkal többet foglal magában, mint amit a 'próféták' szó kifejez... Soha nem állítottam, hogy próféták vagyok. Ha mások így neveznek, nem vitatkozom velük. De az én szolgálatomnak oly sok áiga van, hogy nem nevezhetem magamat másnak, mint követnek." [13]

A prófétaság
prófétiának alkalmasa. Ellen G. White szolgálata mennyiben felel meg a prófétaság bibliai feltevéseinek?

1. Egyezőség a Bibliával.

Bőséges

irodalmi termékei bibliaszövegek témáit foglalja magában, amelyekhez gyakran részletes magyarázatokat fűz. Tanulmányainak alapos tanulmányozása nyomán nyilvánvaló lett, hogy azok következések, igazságot tartalmaznak, és teljesen megegyeznek a Szent-írással.

2. A követelések pontosága. Ellen G. White írásai viszonylag kevés követelést tartalmaznak. Néhány követés most van beteljesedőben, mások még a beteljesedésre várnak. De azok, amelyek megvizsgálhatók, nagy pontossággal beteljesedtek. Az alábbi követés esetében Ellen G. White prófétai írásait hitelesíti.

a) A modern

spiritizmus keletkezése. 1850-ben az óppen hogy feltűnt spiritizmust - a szellemvilággal és a halottakkal való érintkezést dicsőítő mozgalmat - Ellen G. White utolsó napi családjának nevezte, és megjelölte elterjedését. Bár ekkor a spiritizmus kifejezetten keresztényellenes volt, Ellen G. White előre látta, hogy mindez megváltozik, és a mozgalom tiszteletre tesz a keresztények között. Azóta a spiritizmus elterjedt az egész világon, és milliók válnak a követőivé. [14]

Keresztényellenes

beállították megváltozott. Sokan nevezik magukat keresztény spiritistának, állítva, hogy náluk van az igaz keresztényi vallás, és csak a spiritisták azok a hitbuzgók, akik Krisztus megáldott ajándékait használják, akik betegeket gyógyítanak, és jóváhagyó tudatos és fejlődő írtet mutatnak be". [15] Még azt is állítják, hogy a spiritizmus megismertette a vallás és szesz nagy rendszerével, sőt a keresztény Bibliában több ismeretet nyújt, mint az és szesz értelmezése egyáltalán. A Biblia a spiritizmus követője. [16]

b) Szoros

együttműködés a protestánsok és a mai katolikusok között. Ellen G. White életében olyan szakadók voltak a protestánsok és a mai katolikusok között, amely eleve kizárt

mindennemű egyházműködést kettőjük között. Katolikusellenes beállítottság uralkodott a protestáns körökben. Ellen G. White megjövendölte, hogy a protestánsokat a közöttük bekövetkező nagyfokú változások elfogadják tőrténi a reformációt hitvallásait. Következősköppen csöken a protestánsok és katolikusok közötti különbség, ami a kettőt elválasztó szakadék áthidalásához vezet.[17]

Az Ellen G. White halála

óta eltelt évek tanói voltak az antikumenikus mozgalom keletkezésének, az Egyházak Világtanácsa megalapításának és a Katolikus Egyház Műsodik Vatikáni Zsinatának, valamint a protestánsoknak a reformációt korabeli prófétiamagyarizációval szembeni tudatlanságának, sőt tagadásának.[18] E nagy változások válszafalakat romboltak le a protestánsok és a katolikusok között, ami egyre növekvő egyházműködéshez vezet.

3. Krisztus testje

válásának megvallása. Ellen G. White sokat írt Krisztus életéről. Krisztus szerepe, mint Ásról és Megváltás, engesztelőldozata a kereszten, és jelenlegi közbenjárás szolgálata alkotja jészt White irodalmi munkásságát. A Jézus élete című könyve elismerten az egyik legértékesebb lelki könyv, amelyet valaha Krisztus életéről írtak, még legelterjedtebb könyve, a Jézushoz vezető út, emberek millióit vonta szoros kapcsolatba Jézussal. Ellen G. White művei világosan ábrázolják Krisztus teljesen isteni és teljesen emberi természetét. Jézus magyarzatai teljesen megegyeznek a bibliai állásponttal; nem hangsúlyozzák egyik természetet sem a másikkal rováására - ami annyi vitát okozott a kereszténység történelmében.

Gyakorlati szempontok

tárgyalja Krisztus szolgálatát: arra törekszik, hogy az olvasót bensőségebb kapcsolatba hozza a Megváltással.

4. Szolgálatának

befolyása. Több

mint egy évszázad telt el azóta, hogy Ellen G. White megkapta a prófétiaság ajándékát. Egyháza és azok élete, akik megfogadták tanácsait, tanósa-tjüket életének és tanításának befolyásait.

ézők soha nem volt

semmilyen hivatalos tisztség, nem volt felszentelt lelkész, és főrje haláláig nem kapott az egyházat fizetést, befolyása jobban alakította a Hetednap Adventista Egyházat, mint a szent Biblián kívül bármely más tnyező."[19] Ő volt a mozgatóerő az egyház kiadás munkájának, iskolájának, orvosi, misszionáriusi munkájának és világszöles evangélikusának elindításában. Ágy lett a Hetednap Adventista Egyház az egyik legnagyobb és leggyorsabban fejlődő protestáns szervezet.

örös munkái több mint 80

könyvet, 200 traktátot és fázet, valamint 4600 folyóiratcikket tartalmaznak.

Ezeken kívül a prófétia, naplói, különálló bizonyos írtételei és levelei 60 000

köziratoldalt foglalnak magukban.

Meglepően sokrétű ez az

anyag. Ellen G. White szaktudása nem korlátozott szűk területre. Az Ásr egyszázezer, nevelési, családi, műveltségügyi, evangélikai, kiadói, tájékoztató, orvosi témákban is sok más területen tanácsolta őt. Talán egyszázezer Ársai a legmóltábbak a csodálatra, mivel megírta - amelyek közül néhány tőbb mint egy évszázad előtt születte - a modern tudomány igazolta.

Ársai, amelyek

középpontjában Jézus Krisztus áll, megerősítik a zsidó-keresztény hagyomány nagy erkölcsi értékeit.

Bár Ársainak nagy része a

Hetednap Adventista Egyháznak szűl, számos Ársait az olvasók általános szívesebb rétegei is értékelik. Népszerű könyvet, a Jézushoz vezető utat, tőbb mint 100 nyelvre lefordították, és tőbb mint 15 millió példányt adtak el belőle. Legnagyobb műve az Ártótetes Korok négyzdelme sorozat, amely részletezi a Krisztus és Sántán közti nagy négyzdelmet a bűn eredetétől a világegyetemből való kiirtásáig.

Ársai nagy hatást

gyakoroltak sok ember életére. Nemrégiben az Andrews University győzeleket szolgálattal foglalkozó intézmény tanulmányt folytatott; felfedezte az Ellen G. White könyveit rendszeresen olvasó és ezt elhanyagoló adventisták állásfoglalását és viselkedését. Ez a kutatás erőteljesen hangsúlyozta azt a hatást, amit Ársai gyakorolnak az olvasókra. A tanulmány a következő megállapításokhoz vezetett. Az olvasók szorosabb kapcsolatban vannak Krisztussal, jobban látják Isten előtti helyzetüket, és jobban felismerik, milyen lelki ajándékokat kaptak. Szívesebben írtak az evangélikáira, és többet adakoznak a helyi misszióra. Könyveiben tesznek bizonyosságot, és többeszer vesznek részt bizonyos evangélikai programokban. Valószínűbb, hogy naponta tanulmányozzák a Bibliát; név szerint imádkoznak emberekért; jelpolják a közérzetüket. Felelősséget éreznek a lelkiismeretükért." [20]

Á

A prófétaság Lelke

és a Biblia. Ellen

G. White Ársai nem helyettesítik a Szentírást. Nem helyezhetők ugyanarra a szintre. A Szentírás egyedül áll, és ez az egyetlen mőve, amely által Ellen G. White Ársait és minden egyéb Árst meg kell vizsgálni, és amelynek alá kell rendelni.

1. A Biblia a legfőbb mŰrce. Az adventisták teljes mŰrtékben vallják a reformációt sola scriptura elvét; azt, hogy a Biblia saját magát magyarázza, és egyedül a Szentírás minden tanítással alapja. Az egyház alapját a Biblia tanulmányozása alapján alakították ki hitelveiket; nem Ellen G. White látomásain keresztül fogadták el ezeket a tanításokat. A hitelvek kialakításában Ellen G. White fő szerepe az volt, hogy segítsen a Biblia megértésében, és megerősítse azokat a megállapításokat, amelyekre a Biblia tanulmányozása által az adventisták eljutottak.[21]

Ellen G. White hitte és tanította, hogy a Biblia végleges irinyelv az egyház számára. Első könyvében, amelyet 1851-ben adott ki, ezt mondta: "Kedves Olvasó! Figyelmedbe ajánlom Isten szavát, hogy az legyen hited és cselekedeteid egyedüli zsinorszáka. Ez az Ige fog megvédeni minket." [22] Ellen G. White soha nem változtatta meg ezt a nézetét. Hosszú évekként később ezt írta: "Igazán Isten az emberekre bízta azt az ismeretet, amely szakszerű az áldásához. A Szentírás Isten akaratának hiteles, védhetetlen kinyilatkoztatásaként kell elfogadnunk. A Szentírás a jellem mŰrceje, tanításaink zsinorszáka és tapasztalataink próbaköve." [23][24] 1909-ben az egyház generál konferenciáján tartott utolsó beszédében Ellen G. White kinyitotta a Bibliát, felemelte az egybegyűltek előtt, és ezt mondta: "Testvérek, ajánlom nektek ezt a könyvet."

Végszül azoknak a hívőknek, akik írásait a Biblia kiegészítésének tartották, ezt írta: "Vettem a drága Bibliát, és kárát tettem néhányszor a Bizonyítékok az egyháznak című könyvekből, amelyeket Isten adott az ő népének. Ti nem vagytok jertások a Szentírásban. Ha Isten Igéjét azzal a vízzel kutattátok volna, hogy elörjőtek a bibliai irinyelvet, és hogy eljussatok a keresztényi tanításokhoz, nem lett volna szakszerű a Bizonyítékokra. Mivel azonban nem igyekeztetek megismerni Isten ihletett könyvét, Ő egyszerű, közvetlen bizonyítékokkal próbált szólni hozzátok, hogy felhívja figyelmeteket az ihletett igékre, amelyeknek nem engedelmességtelenség, és hogy tiszta és magas tanításaihoz szabott útra állítsátok a lábaitokat." [25]

2. A Bibliához vezető útmutató. Ellen G. White-nak az volt a célja a műveivel, hogy visszavezesse az embereket a Bibliához. "Nem sok figyelmet szenteltek a Bibliának - mondta -, ezért az Írás kisebb világosságot adott, hogy az embereket a nagyobb világossághoz vezesse." [26] "Isten Igéje - írta - elegendő ahhoz, hogy megvilágosítsa a legeltompultabb elmét is, és azt azokat is megörthetik, akik vágynak a megértésre. Ennek ellenére vannak, akik vallják ugyan, hogy Isten Igéjét tanulmányozzák, de a legvilágosabb tanításokkal ellentétben élnek. Hogy ne legyen az embereknek mélység, Isten világos, félreérthetetlen bizonyítékokat ad, hogy visszavezesse őket az Igéhez, amelynek követését elhanyagolták." [27]

3. Útmutató a Biblia megértéséhez. Ellen G. White a Biblia világosabb megértéséhez vezető útmutatónak tekintette írásait. "Isten a Bizonyítékok által nem tárt fel új igazságot, csupán azokat a nagy bizonyítékokat tette egyszerűbbá, és állította az emberek elé,"

amelyeket májkorában nyilvánkozott. Mindezt azért tette, hogy felbressze őket, és lelkükbe vesse azokat az igazságokat, hogy ne legyen semmi kétség." "Az írott Bizonyosságok nem az a céljuk, hogy világosságot adjanak, hanem az, hogy minden ember lelkébe vessék a nyilvánkozott, írott igazságot." [28]

4. Átmutatás a Biblia

elveinek alkalmazásához. Számos ártás a bibliai tanácsokat a mindennapi életre alkalmazza. Ellen G. White kijelentette, utasításokat kapott azáltal, hogy elvek szövegében az írtakban való nyilvánkozatásra, és ugyanakkor egyes szemlélyek tővései, büntetési az őket fenyegető veszélyek megnevezésére, hogy mindenki intést, dorgást, illetve tanácsot kapjon". [29] Krisztus ilyen prófétikus igazságot írt egyháznak. Ahogy Ellen G. White megjegyezte: "Az a tény... hogy Isten az Ige által nyilvánkozta akaratát az embereknek, nem teszi szükségessé Szentlelkének állandó jelenlétét és igazságot. Ellenkezőleg! Megvilágítsa az őt a gőrt meg a lélek segítségével, hogy szolgáljon feltárja az igét, s a lélek megvilágítsa, és gyakorlatilag tegye az Ige tanításait." [30]

A hávőnek számára

kihívás. A

Jelenések könyvének az a prófétia, hogy "Jézus bizonyosságok" a Föld tőrtelmének utolsó napjaiban "az a prófétia, hogy a Lele" által fog megnyilatkozni, mindenkit felszólít, hogy ne legyen kétségbeesés az hitetlen, hanem "mindent megpróbáljon", és "ami jött, azt megtartsa". Sokat nyerhetünk - vagy veszhetünk - attól, hogy végrehajtjuk-e ezt a Biblia által rendelt vizsgálatot. Jászfát kijelentette: "Bázzatok az Ásban, a ti Istenetekben, és megerősítettek; bázzatok az ő prófétiaiban, és szerencsések lesztek!" (2Kor 20:20). Szavai ma is igazak.

Á

Lábjegyzet

1.

Á

A dőlt betűs kiemelések az eredeti szövegben nem szerepel.

2.

Â

Bibliai példákat a női próféciákra lásd 2Máz 15:20; Bálr 4:4; 2Kir 22:14; Lk 2:36; ApCsel 21:9

3.

Â

Frank B. Holbrook, "The Biblical Basis for a Modern Prophet", 1. oldal (Tírt dokumentáció, Ellen G. White hagyaték, H. N. A. Generálkonferencia, 6840 Eastern Ave, NW, Washington, D. C. 20012). V. Jemison, A Prophet Among You (Mountain View, CA; Pacific Press, 1955), 52-55. oldal

4.

Â

LÃ¡sd Holbrook, â€žModern Prophet", 3-5. oldal

5.

Â

Sajnos, a keresztÃ©ny kor krÃ¡nikÃ¡ja nem teljes.

6.

Â

Gerhard Friedrich, â€žProphets and Prophecies in the New Testament", Theological Dictionary of the New Testament, 6/859. oldal

7.

Â

VÃ¶. Friedrich, 860-861. oldal

8.

Â

â€žâ€žJÃ©zus bizonyÃ©tele" kifejezÃ©st kÃ©tfÃ©lekÃ©ppen fordÃ©thatjuk. 1. JÃ©zusÃ© szÃ©lÃ© bizonyÃ©tevekÃ©s. Ebben az esetben a keresztÃ©nyek tesznek bizonyÃ©got JÃ©zusÃ©. 2. JÃ©zusÃ© szÃ©rmazÃ© bizonyÃ©tevekÃ©s. Ebben az esetben JÃ©zus kÃ©ld bizonyÃ©teket, Ã©zeneteket egyhÃ©zÃ©nek. A szÃ©vegÃ©sszefÃ©ggÃ©s tanÃ©sÃ©ga szerint a JelenÃ©sek kÃ©nyvÃ©ben a 2. Ã©rtelmezÃ©s a helytÃ©llÃ©s." (Holbrook, â€žModern Prophet", 7. oldal)

Az egyik bizonyÃ©tÃ©kkÃ©nt Holbrook a Jel 1:1-2-t idÃ©zi: â€žâ€žJÃ©zus Krisztus kijelentÃ©se, amelyet adott nÃ©ki az Isten, hogy megmutassa az Ã© szolgÃ©jnak... Ã© pedig elkÃ©ldvÃ©n azt az Ã© angyala Ã©ltal, megjelentÃ© az Ã© szolgÃ©jÃ©nek, JÃ©nosnak, aki bizonyÃ©got tett Isten beszÃ©dÃ©rÃ©l Ã©s JÃ©zus Krisztus bizonyÃ©telÃ©rÃ©l, mindenrÃ©l, amit lÃ©tott.' Ebben az Ã©sszefÃ©ggÃ©sben nyilvánvalÃ©, hogy a â€žJÃ©zus Krisztus kijelentÃ©se' JÃ©zusÃ© vagy a JÃ©zus Ã©ltal JÃ©nosnak mondott kijelentÃ©sre utal. JÃ©nos feljegyzi ezt a JÃ©zusÃ© jÃ©vÃ© bizonyÃ©telÃ©t. MindkÃ©t birtokos kifejezÃ©s alanyi birtokosÃ©nt Ã©rthetÃ© a legjobban, Ã©s megegyezik Krisztusnak a kÃ©nyvben mondott zÃ©rszavaival: 'Ezt mondja, aki ezekrÃ©l bizonyÃ©got tesz: Bizony, hamar eljÃ©vÃ©k' (Jel 22:20)." (l. m., 7-8. oldal).

9.

^

Lásd SDA Bible Commentary, jav. kiad., 7/812. oldal; T. H. Blincoe, "The Prophets Were Until John", Ministry, melléklet, 1977. július, 24. oldal; Holbrook, "Modern Prophet", 8. oldal

10.

^

James Moffat, Expositor's Greek Testament, szerkesztő W. Robertson Nicoll, 5/465. oldal

11.

^

"Spirit of Prophecy", SDA Encyclopedia, jav. kiad., 1412. oldal. Azokban, akik várják a második adventet - mondta Pál -, annyira megsilárdult a Krisztusnál való tanítása, hogy nem szűkítődnek az ajkuk.

nőlkő (v. 1Kor 1:6-7).

12.

Â

Uriah Smith, "Do We Discard the Bible by Endorsing the Visions?" Review and Herald, 1863. január 13., 52. oldal, a Review and Herald 1977. december 1-i számának 13. oldalán idézve

13.

Â

White, "A Messenger", Review and Herald, 1906. július 26., 8. oldal. "Az Őr kőveté" című ihletésre adta (i. m.)

14.

Â

White: Tapasztalatok és Ijtomások, 26.
oldal (jugoszláv kiadás)

15.

Â

J. M. Peebles, "The Word Spiritualism Misunderstood", Centennial
Book of Modern Spiritualism in America című műben (Chicago IL; National
Spiritualist Association of the United States of America, 1948), 34. oldal

16.

Â

B) F. Austin, "A Few Helpful Thoughts", Centennial
Book of Modern Spiritualism, 44. oldal

17.

Â

White: A nagy k zdelem (Advent Kiad s, Budapest, 1991), 507., 523-524. oldal

18.

Â

A D jniei  s a Jelen sek k nyv nek t rt nelmi szeml let r l, amely a protestantizmust uralta a reform ci t  a XIX. sz zadig, l sd Froom, Prophetic Faith of Our Fathers, 2-4. k tet. L sd a 12. fejezetet is.

19.

Â

Richard Hammill, "Spiritual Gifts in the Church Today", Ministry, 1982. június, 17. oldal

20.

Â

Roger L. Dudley and Des Cummings, Jr., "A Comparison of the Christian Attitudes and Behaviors Between Those Adventist Church Members Who Regularly Read Ellen G. White Books and Those Who Do Not", 1982, 41-42. oldal. A Church Ministry Institute, Andrews University - Bernien Springs, Michigan - kutatási irásai szériájának jelentése. A felmérés során az Egyesült Államok 193 gyülekezetéből 8200 tagot kérdeztek meg.

21.

Â

Jemison, A Prophet Among You, 208-210. oldal;
Froom, Movement of Destiny (Washington, D. C., Review and Herald, 1971), 91-132. oldal; Damsteegt, Foundation of the Seventh-day Adventist Message and Mission, 103-293. oldal

22.

Â

White: Tapasztalatok és Irtomások, 39. oldal
(jugoszláv kiadás)

23.

Â

White: A nagy kezdő, 10. oldal

24.

Â

William A. Spicer, The Spirit or Prophecy in the Advent
Movement (Washington, D. C.; Review and Herald, 1937. 30. oldal

25.

Â

White, Testimonies, 5/664-665. oldal

26.

Â

White, An Open Letter, Review and Herald,
1903. január 20., 15. oldal, megjelent White, Colporteur Ministry című
könyvében (Mountain View, CA, Pacific Press, 1953), 125. oldal

27.

Â

White, Testimonies, 5/663. oldal 28., i. m. 665. oldal

28.

Â

I. m.

29.

Â

I. m. 660. oldal

30.

Â

White: A nagy kÃ¼zdelem, 11. oldal